

Conveni pel qual se suprimeix l'exigència de legalització per als documents públics estrangers (Concertat el 5 d'octubre de 1961)

Els Estats signants d'aquest Conveni,

Tot desitjant suprimir l'exigència de legalització diplomàtica o consular per als documents públics estrangers,

Han resolt concloure un Conveni a aquest efecte, i d'aquesta manera acorden les estipulacions següents:

Article 1

Aquest Conveni s'aplica als documents públics que hagin estat autoritzats en el territori d'un Estat contractant i que s'hagin de presentar en el territori d'un altre Estat contractant.

Es consideren documents públics en el sentit d'aquest Conveni:

- a) els documents provinents d'una autoritat o un funcionari vinculat a una jurisdicció de l'Estat, incloent-hi els provinents del Ministeri Públic, o d'un secretari, un oficial o un agent judicial.
- b) els documents administratius,
- c) les actes notarials,
- d) les declaracions oficials com ara mencions de registre, comprovacions sobre la certitud d'una data i autenticacions de signatures, que hagin estat posades en documents privats.

Tanmateix, aquest Conveni no s'ha d'aplicar:

- a) als documents expedits per agents diplomàtics o consulars,
- b) als documents administratius que facin referència directament a una operació mercantil o duanera.

Article 2

Cada Estat contractant ha d'eximir de legalització els documents als quals s'aplica aquest Conveni i que s'hagin de presentar en el seu territori. La legalització, en el sentit d'aquest Conveni, només cobreix la formalitat per la qual els agents diplomàtics o consulars del país en el territori del qual el document hagi de tenir efecte certifiquin l'autenticitat de la signatura, la qualitat en què el signatari del document ha actuat, i, si s'escau, la identitat del segell o timbre que porti el document.

Article 3

L'única formalitat que es pot exigir per certificar l'autenticitat de la signatura, la qualitat en què el signatari del document ha actuat i, si s'escau, la identitat del segell o timbre que porta el document és la fixació de la postil·la descrita en l'article 4, expedida per l'autoritat competent de l'Estat del qual provingui el document.

Tanmateix, la formalitat esmentada en el paràgraf precedent no es podrà exigir si les lleis, els reglaments o els usos en vigor en l'Estat en què el document ha de tenir efecte, o bé un acord entre dos o més Estats contractants, la rebutgen, la simplifiquen o bé dispensen de legalització el document mateix.

Article 4

La postil·la que preveu l'article 3, paràgraf primer, s'ha de posar sobre el mateix document o sobre la seva prolongació; cal que s'ajusti al model annexat a aquest Conveni.

Tanmateix, la postil·la es pot redactar en la llengua oficial de l'autoritat competent que l'expedeixi. Les mencions que hi figurin també es poden escriure en una segona llengua. El títol "Apostille (Convention de la Haye du 5 octobre 1961)" s'ha d'esmentar en llengua francesa.

Article 5

La postil·la s'ha d'expedir a petició del signatari o de qualsevol portador del document. Degudament formalitzada, certificarà l'autenticitat de la signatura, la qualitat en què el signatari ha actuat i, si s'escau, la identitat del segell o timbre que porti el document. La signatura, el segell o el timbre que figurin sobre la postil·la seran exempts de qualsevol certificació.

Article 6

Cada Estat contractant ha de designar les autoritats, considerades sobre la base de l'exercici de les seves funcions com a tals, a les quals aquest Estat atribueix competència per expedir la postil·la que preveu l'article 3, paràgraf primer. Cada Estat contractant ha de notificar aquesta designació al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos en el moment de dipositar l'instrument de ratificació o d'adhesió o de la declaració d'extensió d'aquest instrument. Ha de notificar també al Ministeri esmentat qualsevol notificació pel que fa la designació d'aquestes autoritats.

Article 7

Cada una de les autoritats designades de conformitat amb l'article 6 ha de portar un registre o fitxer en què han d'anotar les postil·les expedides, tot indicant:

- a) el número d'ordre i la data de la postil·la,
- b) el nom del signatari del document públic i la qualitat en què ha actuat o, en el cas dels documents sense signar, la indicació de l'autoritat que hagi posat el segell o timbre.

A instància de qualsevol interessat, l'autoritat que hagi expedit la postil·la haurà de comprovar si les anotacions incloses en la postil·la s'ajusten a les del registre o fitxer.

Article 8

En cas que entre dos o més Estats contractants hi hagi un tractat, un conveni o un acord que contingui disposicions que sotmetin la certificació d'una signatura, un segell o un timbre a certes formalitats, aquest Conveni només anul·larà les disposicions esmentades si aquestes formalitats són més rigoroses que les que preveuen els articles 3 i 4.

Article 9

Cada Estat contractant ha d'adoptar les mesures necessàries per evitar que els seus agents diplomàtics o consulars procedixin a legalitzacions, en els casos en què aquest Conveni prevegi l'exempció d'aquestes legalitzacions.

Article 10

Aquest Conveni és obert a signatura pels Estats representats en la novena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret internacional privat, així com per Irlanda, Islàndia, Liechtenstein i Turquia.

Ha de ser ratificat i els instruments de ratificació s'han de dipositar davant el Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

Article 11

Aquest Conveni entrarà en vigor als seixanta dies del dipòsit del tercer instrument de ratificació previst a l'article 10, paràgraf segon.

Per a cada Estat signatari que el ratifiqui posteriorment, el Conveni entrarà en vigor als seixanta dies del dipòsit del seu instrument de ratificació.

Article 12

Qualsevol Estat al qual no faci referència l'article 10 es podrà adherir a aquest Conveni després que hagi entrat en vigor en virtut de l'article 11, paràgraf primer.

L'instrument d'adhesió ha de ser dipositat davant el Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

L'adhesió només té efecte en les relacions entre l'Estat adherent i els Estats contractants que no n'hagin formulat cap objecció en contra dins el termini de sis mesos a comptar de la recepció de la notificació que estableix l'article 15, lletra d). Aquesta objecció ha de ser notificada al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

El Conveni entrarà en vigor entre l'Estat adherent i els Estats que no hagin formulat cap objecció contra l'adhesió als seixanta dies de l'expiració del termini de sis mesos que s'esmenta en el paràgraf anterior.

Article 13

Cada Estat pot declarar, en el moment de la signatura, de la ratificació o de l'adhesió, que aquest Conveni s'estén al conjunt dels territoris que representa al nivell internacional, o bé solament a un o a diversos d'entre ells. Aquesta declaració tindrà efecte en el moment de l'entrada en vigor del Conveni per a aquest Estat.

Posteriorment, qualsevol extensió d'aquesta naturalesa ha de ser comunicada al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

En cas que la declaració d'extensió la faci un Estat que ja hagi signat i ratificat el Conveni, aquest ha d'entrar en vigor per als territoris afectats de conformitat amb el que preveu l'article 11. En cas que la declaració d'extensió la faci un Estat que ja s'hagi adherit al Conveni, aquest ha d'entrar en vigor per als territoris afectats de conformitat amb el que preveu l'article 12.

Article 14

Aquest Conveni té una durada de cinc anys a comptar de la seva data d'entrada en vigor d'acord amb l'article 11, paràgraf primer, fins i tot per als Estats que l'hagin ratificat o s'hi hagin adherit posteriorment.

El Conveni es renova tàcitament cada cinc anys, llevat que hi hagi cap denúncia.

La denúncia s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos amb el temps mínim de sis mesos abans de l'expiració del termini de cinc anys.

Es pot limitar a determinats territoris als quals s'apliqui el Conveni.

La denúncia només té efecte respecte a l'Estat que l'hagi notificat. El Conveni continua en vigor per a la resta d'Estats contractants.

Article 15

El Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos ha de notificar als Estats a què fa referència l'article 10, com també als Estats que s'hi hagin adherit d'acord amb el que preveuen les disposicions de l'article 12:

- a) les notificacions que estableix l'article 6, paràgraf segon,
- b) les signatures i ratificacions que preveu l'article 10,
- c) la data en què aquest Conveni ha d'entrar en vigor d'acord amb el que preveu l'article 11, paràgraf primer, d) les adhesions i objeccions esmentades en l'article 12 i la data en què les adhesions han de tenir efecte,
- e) les extensions que preveu l'article 13 i la data en què han de tenir efecte,
- f) les denúncies regulades en l'article 14, paràgraf tercer.

Per donar-ne fe, els sotasignats, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Estès a l'Haia, el 5 d'octubre de 1961, en francès i anglès, tot prevalent el text francès en cas de divergències entre tots dos textos, en un sol exemplar, que ha de ser dipositat en els arxius del Govern dels Països Baixos i del qual una còpia certificada com a conforme ha de ser tramesa, per la via diplomàtica, a cada un dels Estats representats en la novena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret internacional privat, així com per Irlanda, Islàndia, Liechtenstein i Turquia.